

Susuzum Sana

– GürhanGürses · 24 Nisan 2015

kaç aydır susuzum sana, sayamıyorum daha günleri
saydırıyorum yokluğuna habire
saldırıyorum kalp tokluğuna aşkına
hüzün çokluğuna

sen rahmetini esirge benden
yağma bana, ıslatma beni, sırlısıklam etme
çorak kalayım kurak olayım
dudaklarım çatlak da severim seni
kalbim aç da üstüm çıplak da
kaçır kendini benden aşır
ben seni üryan da severim giryan da

kaçır gözlerini
karanlıkta da severim seni
yaşama dair ne varsa sendendir bana
al yeşilini mesela, al gamzeni
al papatyayı, gülüşünü, ağlayışını, aşkını
ben seni sensiz de sevmeye devam ederim

sen beni dava et yokluğa, şikayet
çokluğa terk et, kalabalığım da sensin yalnızlığımda
başrolünde sen varsın bu hayatın, figüran değilsin bilesin
serenat mı istiyorsun sen, söyle bakalım bana
ilanı aşk mı istiyorsun, desti izdivaç mı yoksa
kapında yalvarma mı bekliyorsun
seni hep aramamı mı arzuluyorsun
sen uyu ayakta da fark etme sana yazdıklarımı
anlamazlıktan gel nasıl özlediğimi
bilmezlikten gel nasıl sevdiğimi
görmezlikten gel varlığımı
henüz ölmedim bil.

yaşadığın bu dünyada ben de yaşıyorum
ve sen sen dolaşıyorum olmadığın her yeri

izini sürüyorum bir yerli gibi
kokunu arıyorum papatyalarda
nefesini soluyorum uzaklarda
kalbini tutuyorum avuçlarımda
aklını okuyorum gecelerinde
hecelerinde aşkı arıyorum

sana yanığım
kızgın güneşin altında bir damlacık suya hasret
kurumuş, çatlamış ve yarık yarık olmuş bir toprak parçası gibidir canım
sana o kadar ihtiyacım var ki, aciliyetim, mecburiyetim
demem daha bu zayıflığım değil zaafım
kaç gece uzadı da yıl oldu, kaç gözyaşı çoğaldı da sel oldu
sen gelince bahar gelir can yurduma
kanım hareketlenir damarlarım açılır
kalbim yeniden başlar atmaya, renk gelir yüzüme
gözüme fer gelir alınma ter

bu ne yaman bir ayrılıktır gelmiş kurulmuş otağıma
bu ne zalim bir mengenedir hiç durmadan sıkılmaktadır ruhumu
bu ne işkencedir etim çekiliyor tırnağım sökülüyor canım çıkıyor
sen giderek ne yaptın bana
Esad mısın canıma İşid misin kanıma
işitiyor musun beni bu kadar sağır olma bana
bu kadar kör olma, lal
gel demiyorum sana inadına kal da demiyorum
al da demiyorum beni sal da demiyorum

seni alabildiğine seviyorum
yüz ölçümüm çok bu aşkta
anlayabildiğime seviyorum seni kavrayabildiğime
bir dağın zirvesi pek de küçük kalır aşkımda karşımda
bir çölün uzunluğu pek de kısa kalır
bir okyanusun derinliği pek de sığ kalır
sen sınırsız sevdiğim sinirsiz

şimdi neredesin ne yapıyorsun nasılsın
beni soracak olursan sendeyim seninleyim
bundan daha iyisi can sağlığı

gerisi akıl sığılığı, sessizliğin çığlığı

yurdumsun mekanımsın iskanımsın
yastığım yorganım değimsin canımsın
bu ömür seni sevmekle nihayet bulacaktır
dileđim bu olacaktır

ben, sen gemisinin kaptanı, rotası, ummanı
sen, ben tarlasının papatyası rengi, kokusu
zlyorum seni kocaman
zlediđimi göstermiyorum kimseye
iim o kadar dolmuđ ki seninle
hava bulutlansa iim yađmurlanıyor
hava gneđlense iim kavruluyor
el ele tutuđan birilerini görmeyeyim
kol kola girenleri
yan yana oturanları can cana olanları
uzaklađıyorum hemen
yaban yabanayım anlayacağın yavan yavanayım

ne kadar kutsal bir emanete sahip řu yüređim
ve seni mahcup etmemek için güzelim
kimseyi misafir etmiyorum
anlayacađın ben hl seninle i içeyim
yalnızlığınla koyun koyunayım